

Ч₃ – частка орендованих земель в структурі майна підприємства;

Н₃ – нормативна грошова оцінка орендованих земель;

В₆ – валюта балансу.

Розробка адекватної методики оцінки прав оренди землі сільськогосподарського призначення дозволить сільськогосподарським підприємствам реалізовувати весь методичний арсенал бухгалтерського обліку нематеріальних активів у вигляді прав оренди земель сільськогосподарського призначення і забезпечить достовірність фінансової звітності аграрних підприємств.

Список використаних джерел

1. Методика експертної грошової оцінки земельних ділянок, постанова Кабінету Міністрів України від 11.10.2002 р. № 1531 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1531-2002-%D0%BF>

2. Остапчук С. М. Бухгалтерський облік земель сільськогосподарського призначення: дис. ... канд. екон. наук : 08.00.09 / НААНУ ННЦ Ін-т аграрної економіки. Київ, 2015. 200 с.



Теслюк Геннадій

к.т.н., доцент кафедри ТСГМ

Шевчук Віктор

магістр

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

м. Дніпро

ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ТА ЗБИРАННЯ БАШТАННИХ КУЛЬТУР

Особливістю сучасної технології вирощування гарбуза на насіння є саме високопродуктивні сорти. Сильні позиції на ринку мають сорти української селекції: Український багатоплідний, Лель, Народний, Валок, Гамлет і Світень, які за своїми характеристиками задовольняють найвибагливішого виробника насіння з різними напрямками його використання. За оптимальних умов для росту, правильної технології вирощування урожайність його сягає 50–70 т/га, і це не найвища межа [1].

Посіви гарбуза слід розміщувати на ґрунтах легкого механічного складу з рН 6,0–7,0. Найкращими попередниками є озима пшениця, багаторічні трави, кукурудза на зелений корм і зернобобові. Повертати посіви баштанних культур

на попереднє місце вирощування, а також розміщувати після інших культур родини гарбузових рекомендується не раніше ніж через 6–8 років. При сучасній технології вирощування для підвищення ефективності виробництва насіння під гарбуз вносять як органічні, так і мінеральні добрива.

Органічні добрива слід вносити під зяблеву оранку (свіжий гній під гарбуз застосовувати не можна), а мінеральні – під зяблеву оранку, при посіві та в підживлення.

Калійні та фосфорні мінеральні добрива доцільно використовувати восени під оранку або ранньовесняну культивуацію. Азотні – тільки навесні під першу культивуацію та при підживленні.

Особливу увагу необхідно приділяти обробітку ґрунту під майбутній посів, який завжди треба починати із луцення. Луцення зберігає вологу в районах нестійкого зволоження, а в зоні достатнього забезпечення опадами дає змогу уникнути ущільнення орного шару. Крім того, воно провокує проростання бур'янів і покращує вбирання опадів. Луцення стерньових залишків на глибину 8–10 слід проводити дисковими луцильниками. Після пізньозбираних попередників (томат, перець, баклажан та інші) одразу після збирання врожаю необхідно подрібнити стерньові залишки дисковою бороною на глибину 10–12 см у двох напрямках. Через 10–15 діб поле потрібно зорати на глибину 27–30 см.

Першу весняну культивуацію слід проводити навісними культиваторами (наприклад, КПС-4, КРН-4Г) та іншими комбінованими агрегатами і знаряддями сучасного типу на глибину 10–12 см поперек основного обробітку. Друга (передпосівна) культивуація проводиться поперек попередньої й мілкіше, на глибину заробки насіння (7–8 см).

Для покращення посівних якостей насіння, підвищення його польової схожості та для запобігання ураженню хворобами перед сівбою потрібно провести калібрування насіння, а також обробити його мікроелементами, біостимуляторами та здійснити протруєння проти хвороб (антракноз, пероноспороз, фузаріозне в'янення, бактеріоз) і шкідників (дротянки, совки) згідно з діючим Переліком пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні. Важливо попередньо прогріти насіння перед висівом при температурі 35–40°C впродовж 3–5 діб. Цей захід пришвидшує появу сходів на кілька днів. Для посіву використовують якісне насіння з високими сортовими та посівними показниками. Найбільш поширений спосіб сівби – широкорядний, з міжряддями 140, 180, 210, 280, 360 і 420 см. До вибору схеми сівби та площі живлення необхідно підходити диференційовано. Оптимальна площа живлення (при якій рослина нормально розвивається – формуються репродуктивні органи, проходять процеси бутонізації, цвітіння, зав'язування, запліднення та досягання) визначається біологією сорту (ранній чи пізній, кущовий чи довгостебловий), родючістю ґрунту, способом сівби, кліматичними особливостями зони та ін.

Необхідно знати, що зі збільшенням числа рослин на 1 га до певної межі

дозрівання плодів прискорюється, урожай насіння зростає.

Оптимальною густотою стояння для довгостеблових сортів гарбуза (Український багатоплідний, Народний) є 9–11 тис. шт./га, з метою збільшення насінневої урожайності можливе загушення до 12–14 тис. шт./га (площа живлення при цьому становить 0,71–0,83 м²/росл.). Для кущових сортів гарбуза (Валок, Лель, Гамлет, Світень), вона становить близько 15 тис. шт./га, можливе загушення до 18 тис. шт./га (площа живлення при цьому становить 0,55 м²/росл.).

В боротьбі з бур'янами дуже ефективні боронування посівів, які знижують забур'яненість посівів на 40–90%. Рослини гарбуза дуже чутливі до розпушення. Першу культивуацію проводять при позначенні рядків або в фазу першого листка на глибину 10–12 см, другу – на глибину 8–10 см (фаза 3–5 листків), третю (під час формування огудини) та четверту (за необхідності) через 7–10 діб після попередньої – на глибину 6–8 см. Обов'язковим є формування густоти, причому зайві сходи зрізують біля основи стебла, а не вищипують, щоб не пошкодити коріння рослин, які ростуть поряд.

Надважливими заходами запобігання хворобам і шкідникам є застосування сівозмін; використання якісного з високою сортністю та чистотою посівного матеріалу; збирання врожаю з урахуванням усіх тонкощів процесу; ретельне знищення бур'янів; своєчасні технологічні операції при вирощуванні рослин. Звичайно, не обійтись і без пестицидів.

Збирати гарбузи доцільно в один прийом при досяганні плодами біологічної стиглості. При збиранні великий економічний ефект дає механізований збір плодів у валки (замість ручного збирання в купи) валкоутворювачами ВБК-8, УПВ-8 (продуктивність при восьмиметровому захваті – 20–25 га за зміну) [3]. Наступною операцією технології машинного збирання є механізований підбір плодів із валків у транспортні засоби. Потім гарбузи подрібнюють та очищують насіння від домішок.

Загальний вид даного типу подрібнювача представлений на рис. 1. Машина містить раму 1, бункер 2, у якому змонтований пристрій для попереднього подрібнення плодів, виконаний у вигляді ножової решітки 3, установленної з можливістю хитання на осі 4, і пристрою для відділення насіння від м'якоті плодів у вигляді верхнього 5 і нижнього 6 блоків циліндричних щіток. Бункер замість задньої стінки має еластичний фартух 7. Для поділу суміші на «насіння» й «кірку» є грохот 8, над яким установлений душовий пристрій 9 [2].

Технологічний процес відбувається в такий спосіб. Плоди, що подаються завантажувальним транспортером у бункер 2, синхронним відхиленням ножів решітки 3 подрібнюються на частинки й надходять до циліндричних щіток. Обертання щіток верхнього 5 і нижнього блоків 6 спрямовано назустріч один одному, причому частота обертання кожної наступної щітки більше попередньої, розташованої в іншому блоці. Суміш захоплюється щітками, протягується через робочий зазор між верхнім 5 і нижнім 6 блоками. За рахунок

різниці частот обертання щіток виникає перетираюча дія. У результаті багаторазової дії відбувається відділення насіння від м'якоти за будь-якого положення подрібнених частинок плоду. На виході з відокремлюючого апарата швидкість суміші гаситься еластичним фартухом 7. Подальше видалення насіння здійснюється на грохоті 8, куди подається вода душевим пристроєм 9.

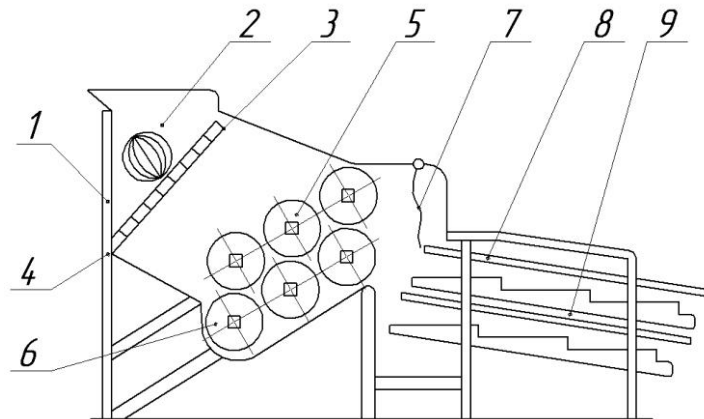


Рис. 1. Технологічна схема відокремлювача насіння гарбуза зі щіточним відділяючим апаратом

Позитивною якістю даного типу подрібнювача є плавність роботи, внаслідок відсутності ударних навантажень. Регулюванням необхідних розмірів ножової решітки можна встановлювати оптимальний ступінь подрібнення плодів. Тут майже відсутня дрібна фракція суміші, що забруднює насіння. Таким чином, подрібнення різанням дозволяє одержувати насіння високої чистоти.

Список використаних джерел

1. Овочівництво : навч. посібник / [Шемавньов В.І., Лазарева О.М., Грекова Н.В. та ін.]; за ред. проф. В.І. Шемавньова. – Дніпропетровськ : ДДАУ, 2001. – 392 с.
2. . А.с. 912129 ССРСР. Машина для выделения семян из плодов / И.Ф. Анисимов, Н.А. Ивукин, Н.М. Лысенко; опубл. 23.09.1982, Бюл. № 10.
3. Заика П.М. Сепарация семян по комплексу физико-механических свойств / Заика П.М., Мазнев Г.Е. – М. : Колос, 1978. – 287 с.

